

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί την γραπτή μορφή της εισηγητικής τοποθέτησης μας στην εκδήλωση «Κρίση και αναδιάρθρωση, καταστολή και ανάπτυξη και στο βάθος...εκλογές. Τα αδιέξοδά τους και η προοπτική των αγώνων μας» το Σάββατο 28 Απρίλη 2012 στην πλατεία Ταπητουργείου στον Βύρωνα καθώς και στην εκδήλωση των Συνεργαζόμενων Αναρχικών Ομάδων με τίτλο «Απέναντι στις μνημονιακές δυνάμεις και τις αντιμνημονιακές “εναλλακτικές”, η προοπτική της κοινωνικής απελευθέρωσης» στις 4 Μάη στο Πολυτεχνείο Αθηνών (κτ.Γκίνη) .

Η ΚΡΙΣΗ, Η ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΕΙΛΕΣ ΤΟΥΣ

Οι μάσκες έπεσαν. Η παγκόσμια δικτατορία του κεφαλαίου αποκαλύπτει πλέον το αληθινό της πρόσωπο και επιτίθενται με κάθε τρόπο στις μάζες των εξαθλιωμένων αυτού του κόσμου. Είναι εμφανές πως η οικονομική κρίση δεν είναι ούτε ένας ιός ούτε ένας προσωρινός πυρετός που θα ξεπεραστεί με ασπιρίνες. Το βάθος και η έντασή της αναδεικνύει το σύνολο της καπιταλιστικής κρίσης που διαπερνά το σύνολο των οικονομικών, πολιτικών και κοινωνικών σχέσεων οι οποίες στήριζαν και αναπαρήγαγαν το καπιταλιστικό οικοδόμημα κατά την διάρκεια της ιστορικής περιόδου, που αφήνουμε πίσω μας. Για το κεφάλαιο, η κρίση είναι και ένα μέσο για την επίτευξη της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης με τους καλύτερους και αποδοτικότερους όρους για το ίδιο: φθηνό, αναλώσιμο εργατικό δυναμικό που μπροστά στον εκβιασμό της ανεργίας και της φτώχειας ξεφτιλίζεται για ένα ξεροκόμματο που μπροστά στην απειλή της κρατικής πυγμής, το πλήθος ένστολων δολοφόνων και νομοθετικών εκτρωμάτων, ζει διαρκώς μέσα στο φόβο.

Η επιχείρηση για την φτωχοποίηση της κοινωνίας και τη βίαιη ανακατανομή του πλούτου προς τα πάνω καλά κρατεί. Το βλέπει κανείς καθημερινά στις ουρές των ανέργων έξω από τους ΟΑΕΔ που κυκλώνουν ολόκληρα οικοδομικά τετράγωνα, στις μάζες των αστέγων και απόκληρων που περιφέρονται και κατοικούν στους δρόμους και τα σοκάκια της μητρόπολης, σε χιλιάδες ανθρώπους που συνωστίζονται στα ταμεία των εφοριών, των τραπεζών και της ΔΕΗ υπό την απειλή των κατασχέσεων, των εξώσεων και της διακοπής του ρεύματος. Η θύελλα των απολύσεων, το τσάκισμα των συλλογικών συμβάσεων και του βασικού μισθού κατά 22%, οι περικοπές σε κάθε λογής προνοιακά επιδόματα σε συνδυασμό με την απονέκρωση της δημόσιας υγείας και τις ενοποιήσεις ταμείων, τις περικοπές και τον αυστηρό έλεγχο στην συνταγογράφηση και τον περιορισμό των διαγνωστικών εξετάσεων, η επιβολή έκτακτων φόρων- χαρατσιών και η ακατάπαυστη αύξηση των τιμών σε είδη πρώτης ανάγκης συνθέτουν το σκηνικό της καθημερινής μας πραγματικότητας.

Και όλα τα παραπάνω συμβαίνουν ενώ μπροστά μας ορθώνεται ένα καθεστώς έκτακτης ανάγκης που με ωμό τρόπο εξυπηρετεί την επιβολή σκληρών και αντικοινωνικών επιλογών από τα αφεντικά και τους υπερεθνικούς συμμάχους τους (Ε.Ε., Ε.Κ.Τ., Δ.Ν.Τ.). Ένα ολοκληρωτικό, πλέον, καθεστώς που' χει απολέσει κάθε ίχνος κοινωνικής συναίνεσης και νομιμοποίησης, και επιχειρεί αφενός να τσακίσει και να περιφράξει κάθε οργανωμένη ή αυθόρμητη μορφή κοινωνικής οργής και αντίστασης και αφετέρου να αποπροσανατολίσει το διογκούμενο κύμα αγανάκτησης μέσα από την αδιάλειπτη παραγωγή εκβιαστικών διλημάτων.

Οργανωμένος ιδεολογικός πόλεμος των «από πάνω» συνεχώς εξελίσσεται και παίρνει νέες μορφές. Τα διλήμματα έρχονται, φεύγουν και επανέρχονται με διάφορες παραλλαγές κατά το δοκούν μέσα από την μηντιακή προπαγάνδα και τα πολεμικά ανακοινωθέντα του πρωθυπουργού και των υπουργών. Πώς αλλιώς μπορούν να νοηθούν τα φτηνά και ηλίθια διλήμματα για «συναίνεση ή χρεωκοπία», που επικαλείται ο ντόπιος κοινοβουλευτικός συφερτός, την ώρα που οι ντιρεκτίβες των δανειστών έρχονται και ψηφίζονται εν ριπή οφθαλμού και η «πολυπόθητη» συναίνεση κρύβεται κάτω από το γκλομπ των μπάτσων; Πώς αλλιώς μπορούν να νοηθούν οι «δραματικές συζητήσεις» γύρω από την ευρωζώνη (ευρώ ή δραχμή), όταν το εισόδημα εκατομμυρίων μισθωτών έχει φτάσει στο ναδίρ και η χρεωκοπία είναι ήδη βιωμένη κοινωνική συνθήκη; Τέτοιου είδους διλήμματα αποσκοπούν στην δημιουργία μιας επικράτειας του φόβου, όπου οι υποτελείς θα νιώθουν διασπασμένοι και αδύναμοι, αναλώσιμοι και χωρίς προοπτική.

